

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23Ek/1992/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119423833
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrik Kvašňovský
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119423833.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekučného konania oprávneného: AMC správa nehnuteľností, s.r.o., so sídlom Kvačalova 15, 821 08 Bratislava-Ružinov, IČO: 35 788 607, právne zast.: JUDr. Ján Polomský, advokát, so sídlom Miletičova 21, 821 08 Bratislava-Ružinov, proti povinnému: I.. H. G., T.. X.XX.XXXX, U. H. G. XXXX/XX, XXX XX H.-M. o vymożenie 675,93 EUR s príslušenstvom, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Martinom Závodským pod sp. zn. 345EX 17/20 z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 6.11.2019 domáhal od povinného vymożenia pohľadávky vo výške 675,93 EUR na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Bratislava II č. k. 21C/101/2014 - 234 zo dňa 31.5.2019, pričom predmetný exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 5.8.2019 a vykonateľnosť dňa 9.8.2019.

2. Súd na základe uvedeného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 17.1.2020 poverenie súdnemu exekútorovi JUDr. Martinovi Závodskému, so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka 39, 821 08 Bratislava, ktorý predmetnú exekúciu vedie pod sp. zn. 345EX 17/20.

3. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo vydané dňa 22.1.2020 a povinnému bolo zaslané dňa 22.1.2020 listovou zásielkou do vlastných rúk prostredníctvom pošty. Upovedomenie o začatí exekúcie povinnému doposiaľ nebolo doručené. Podľa elektronického podacieho hárku zásielka s podacím číslom OA005804353SK je od 24.1.2020 oznámená a uložená na pošte. Napriek tomu bol návrh povinného na zastavenie exekúcie doručený súdu dňa 18.1.2020. Súdnemu exekútorovi bol návrh povinného doručený (postúpený) Okresným súdom Banská Bystrica a to dňa 29.01.2020. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že predmetnú exekúciu od počiatku považuje za nezákonnú, keďže táto je neprípustná z dôvodu, že uznesenie č. k. 21C/101/2014-234 súvisí s návrhom na preskúmanie nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov pod sp. zn. 10C/45/2019 a sp. zn. 19C/6/2020. Proti uzneseniu o trovách právneho zastúpenia bola v zákonnej lehote podaná sťažnosť dňa 3.7.2019, kde okrem iného v odôvodnení je poznamenané, že povinný podal dňa 18.6.2019 návrh na preskúmanie nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu v zmysle zákona 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov (súdu doručené 19.6.2019), a preto má povinný za to, že uznesenie o trovách právneho zastúpenia nemôže byť zákonné, aj keď sudkyňa N.. H. o tom dňa 12.7.2019 rozhodla zamietnutím uznesenia a pritom už mala k dispozícii návrh na preskúmanie nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu v zmysle zákona 514/2003 Z. z., sp. zn. 10C/45/2019, ktorý súvisí s konaním sp. zn. 21C/101/2014 a dňa 2.7.2019 predložila spis 21C/101/2014 reklamačnej komisii Okresného súdu Bratislava II, kde uviedla, že je to nový návrh, ale či to je správne, to musí posúdiť súd. Právna úprava zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov je pre vlastníkov bytov a

nebytových priestorov ako spotrebiteľov priaznivejšia, pretože zohľadňuje osobitosti právneho vzťahu medzi správcou a vlastníkami bytov a nebytových priestorov ako spotrebiteľov založenou zmluvou o výkone správy. Zákon č. 182/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov v § 8b ods. 2 písm. b) a ods. 3 ukladá správcovi povinnosť pri správe domu dbať na ochranu práv vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a uprednostňovať ich záujmy pred záujmami vlastnými. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že písomné hlasovanie zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu na G. XX-XX D. H. so správcou AMC správa nehnuteľnosti s.r.o., konanej dňa 9.5.2013 sa uskutočnilo v dňoch 25.7. - 30.9.2013. Písomné hlasovanie bolo neúspešné, ale predmetný zámer nebol opätovne prerokovaný na schôdzi vlastníkov, preto nemohlo byť uskutočnené písomné hlasovanie od 10.4. - 5.5.2014. Žiadna ďalšia schôdza sa na predmetné opakované písomné hlasovanie neuskutočnila. Na základe uvedeného bolo vykonané nezákonné písomné hlasovanie v dňoch 10.04. - 05.05.2014, ktoré vykonali spriaznené osoby konateľky pani X. a to pani Č. a pani G., ktoré uviedli vlastníkov úmyselne do omylu. Na základe tejto skutočnosti podal povinný žalobu dňa 19.5.2014. Žaloba o preskúmaní zákonitosti písomného hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov sp. zn. 21C/101/2014 bola podľa povinného nezákonne zamietnutá, a preto povinný inicioval jej návrh na preskúmanie nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu na čo priložil dôkaz, ktorý je v zápisnici o pojednávaní zdokumentovaný a ktorý predložil ako dôkaz v prílohe. Sudkyňa N.. H. aj keď mala všetky dôkazy predložené k žalobe nezákonne ju zamietla v celom rozsahu, pretože aj ako vyplýva zo zápisnice, žalobca si doposiaľ nezvolil právneho zástupcu. Povinný má za to, že nemá povinnosť si na pojednávanie zvoliť právneho zástupcu. Sudkyňa mala vychádzať z predložených dôkazov, ale to tak nebolo. Zásada rovnosti občanov pred zákonom ustanovená v čl. 12 ods. 1 ústavy sa v občianskom súdnom konaní transformuje do zásady rovnosti účastníkov konania (čl. 47 ods. 3 ústavy) a vzťahuje sa na všetky materiálne a procesné zákony a na každého. Rovnosť pred súdom je len výrazom rovnosti strán pred zákonom. Z toho vyplýva, že rovnosť pred zákonom a rovnosť pred súdom je obsahom toho istého pojmu a znamená rovnaké postavenie oboch procesných strán pri aplikácii hmotných i procesných predpisov ktorýmkoľvek súdom voči ktorémukoľvek účastníkovi konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti povinného v návrhu na zastavenie exekúcie, povinný navrhoval súdu, aby bola predmetná exekúcia zastavená z dôvodu, že trpí procesnou chybou, ktorá predmetnú exekúciu činí neprípustnou. Zároveň povinný navrhoval súdu, aby sa oprávnenému uložila povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie, a aby žiaden z účastníkov nemal právo na náhradu trov konania. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil povinný v prílohe k návrhu na zastavenie exekúcie nasledujúce dokumenty (dôkazy): 1. Upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. 345EX 17/20, 2. Návrh na preskúmanie nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov zo dňa 18.6.2019 k sp. zn. 21C/101/2014, 3. Predloženie návrhu reklamačnej komisii zo dňa 2.7.2019 (toto je súčasťou spisu 21C/101/2014) a tento návrh bol pridelený pod sp. zn. 10C/45/2019 sudkyňi N.. T.. V konaní súvisiacim so spisovou značkou 21C/101/2014 rozhodnuté ešte nebolo, 4. Oznámenie o vyhlásení písomného hlasovania zo dňa 18.7.2013, 5. Klamlivé vyjadrenie zástupcu JUDr. Jána Polomského, 6. Návrh na preskúmanie nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov zo dňa 16.1.2020 k sp. zn. 21C/101/2014, 7. Obnova bytového domu - kompletne vyúčtovanie zateplenia, 8. Zápisnica o pojednávaní sp. zn. 21C/101/2014.

4. V zmysle exekučného poriadku bol oprávnený vyzvaný súdnym exekútorom výzvou na vyjadrenie sa k podanému návrhu na zastavenie exekúcie a oprávnený mu prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslal svoje vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie. Súdny exekútor predložil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a s vyjadrením oprávneného dňa 5.2.2020 na rozhodnutie. Súdny exekútor sa vo svojom vyjadrení stotožnil so stanoviskom oprávneného.

5. Oprávnený vo svojom vyjadrení prostredníctvom svojho právneho zástupcu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že tu neexistuje žiadny zákonný dôvod pre zastavenie exekúcie, pričom povinným prezentovaný dôvod zastavenia exekúcie označil za irelevantný a nepodstatný pre vedenie exekučného konania. Povinný ako dôkazy uvádza súbor dokumentov, ktorý s vyššie uvedeným dôvodom nemá žiaden súvis. Oprávnený ďalej uviedol, že na Okresnom súde Bratislava II v právnej veci povinného ako žalobcu voči oprávnenému ako žalovanému bolo vedené konanie o vyslovenie neplatnosti uznesenia schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov pod sp. zn. 21C/101/2014, v ktorom tak žalovaný (oprávnený) a ako súd informoval žalobcu o neodstrániteľných vadách žaloby s následkom jej zamietnutia, čo povinný (žalobca) vedome prehliadal, viedol konanie v dôsledku čoho vznikali stranám trovy, ktoré sa teraz vymáhajú v exekučnom konaní. Okresný súd vydal dňa 14.3.2018 rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu konania vo

výške 100 %. Povinný podal voči rozsudku odvolanie. Odvolacie konanie vedené na Krajskom súde bolo ukončené vynesением rozsudku, č. k. 7Co 215/2018-224 zo dňa 17.10.2018, ktorým odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a odvolanie žalobcu voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 4.7.2018, č. k. 21C/101/2014-199 (rozhodnutie o trovách konania) odmietol. Odvolací súd zároveň priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. Rozsudok Krajského súdu č. k. 7Co 215/2018-224 zo dňa 17.10.2018 nadobudol právoplatnosť dňa 04.12.2018. O trovách prvostupňového a odvolacieho konania rozhodol Okresný súd Bratislava II uznesením, č. k. 21C/101/2017-234 zo dňa 31.5.2019. Povinný podal voči uzneseniu o trovách sťažnosť, ktorú Okresný súd Bratislava II uznesením, č. k. 21C/101/2014-250 zo dňa 12.7.2019 zamietol. Predmetné Uznesenie o trovách č. k. 21C/101/2017-234 zo dňa 31.5.2019, ktoré je exekučným titulom, tak nadobudlo právoplatnosť dňa 5.8.2019 a vykonateľnosť dňa 9.8.2019. Z návrhu na zastavenie exekúcie povinného vyplýva, že povinný inicioval konanie o návrhu na preskúmanie nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu. Vychádzajúc zo zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, možno vopred, ale takmer s určitosťou vyvodiť záver, že pre začatie takéhoto konania nie sú splnené zákonom požadované predpoklady. V konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je možné domáhať sa nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, avšak nie preskúmania rozhodnutia určitého orgánu, na čo slúžia v občianskoprávnom konaní výhradne opravné prostriedky. Povinným iniciované konanie tak nemá žiaden vplyv na exekučný titul a vymáhanú pohľadávku a zjavne obchádza opravné prostriedky podľa CSP. Nad rámec oprávnený uviedol, že ak by aj bolo úmyslom povinného domáhať sa náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., predpokladom domáhania sa škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia pre nezákonnosť (§ 6 zákona č. 514/2003 Z. z.) a škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom zas podklad od príslušného orgánu deklarujúci porušenie povinnosti orgánu verejnej moci, ktorým boli porušené práva účastníka konania (§ 9 zákona č. 514/2003 Z. z.). Vzhľadom na vyššie popísaný skutkový stav je zrejmé, že povinný takýmto podkladom pre konanie nedisponuje a ani nemôže disponovať. Bez výpovednej hodnoty pre dané konanie je Návrh povinného predložený reklamačnej komisii zo dňa 2.7.2019 ako aj Oznámenie o vyhlásení písomného hlasovania zo dňa 18.7.2013, pretože tak ako vyššie uvádzame, žaloba o určenie neplatnosti písomného hlasovania bola právoplatne zamietnutá (res iudicata). Povinný nepreukázal ani jeden z dôvodov na zastavenie exekúcie, pričom do dnešného dňa vymáhanú pohľadávku neuhradil. Dôvody, resp. dôkazy označené povinným sú prejavom nerešpektovania právoplatných súdnych rozhodnutí a skôr sa javia ako snaha povinného zastrášať súdy, ktoré rozhodovali o jeho žalobe a taktiež ako prostriedok na očierňovanie činnosti oprávneného, prípadne jeho právneho zástupcu, čomu súd nemôže asistovať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, oprávnený s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nesúhlasí a preto navrhuje, aby súd návrh povinného zamietol. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil oprávnený v prílohe k vyjadreniu k návrhu na zastavenie exekúcie nasledujúce dokumenty (dôkazy): 1. Rozsudok OS BA II, č. k. 21C/101/2014-182 zo dňa 14.3.2018 s doložkou právoplatnosti a 2. Rozsudok KS BA, č. k. 7Co 215/2018-224 zo dňa 17.10.2018 s doložkou právoplatnosti.

6. Podľa § 48 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučné konanie sa začína na návrh.

7. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

8. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa §61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

12. Podľa §61l ods. 2 Exekučného poriadku na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariadovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.

13. Podľa §61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

14. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

15. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie.

16. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhlo. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili vznik takej skutočnosti, ktorá by jeho vymáhateľnosti bránila.

17. Súd preskúmal včasnosť podania návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku a zistil, že návrh bol podaný v zákonnej lehote. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a priloženými prílohami mal za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie povinný svoju pohľadávku neplnil, v zmysle právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.8.2019 a vykonateľnosť dňa 9.8.2019. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne. Poverenie na vykonanie exekúcie tak bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku.

18. Súd po preskúmaní obsahu návrhu povinného na zastavenie exekúcie spolu s prílohami dospel k záveru, že návrhu povinného na zastavenie exekúcie nie je možné vyhovieť, nakoľko osoba povinná nepreukázala dôvody na zastavenie exekúcie. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie spochybnil oprávnenosť a zákonnosť predmetného exekučného titulu, pričom uviedol, že predmetnú exekúciu od počiatku považuje za nezákonnú, keďže táto je neprípustná z dôvodu, že uznesenie č. k. 21C/101/2014-234 súvisí s návrhom na preskúmanie nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov pod sp. zn. 10C/45/2019 a sp. zn. 19C/6/2020. Súd mal na základe spisového materiálu a predložených dôkazov za preukázané, že o trovách prvostupňového a odvolacieho konania rozhodol Okresný súd Bratislava II uznesením, č. k. 21C/101/2017-234 zo dňa 31.5.2019. Povinný podal voči uzneseniu o trovách sťažnosť, ktorú Okresný súd Bratislava II uznesením, č. k. 21C/101/2014-250 zo dňa 12.7.2019 zamietol. Predmetné Uznesenie o trovách č. k. 21C/101/2017-234 zo dňa 31.5.2019, ktoré je exekučným titulom, tak nadobudlo právoplatnosť dňa 5.8.2019 a vykonateľnosť dňa 9.8.2019. Na tomto fakte nič nemení

ani skutočnosť, že povinný inicioval konanie o návrhu na preskúmanie nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu. Súd v tomto prípade konštatuje, že povinným iniciované konanie nemá žiadny vplyv na exekučný titul a vymáhanú pohľadávku v rámci predmetného exekučného konania. V konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je možné domáhať sa nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, avšak nie preskúmania rozhodnutia určitého orgánu, na čo slúžia v občianskoprávnom konaní výhradne opravné prostriedky. Súd v tomto prípade dodáva, že ak by aj bolo úmyslom povinného domáhať sa náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., predpokladom domáhania sa škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia pre nezákonnosť (§ 6 zákona č. 514/2003 Z. z.) a škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom zas podklad od príslušného orgánu deklarujúci porušenie povinnosti orgánu verejnej moci, ktorým boli porušené práva účastníka konania (§ 9 zákona č. 514/2003 Z. z.). Povinný však vo svojom návrhu nepreukázal, že disponuje rozhodnutím, ktoré zrušuje alebo mení právoplatné rozhodnutie pre nezákonnosť, a ani že disponuje podkladom od príslušného orgánu deklarujúcim porušenie povinnosti orgánu verejnej moci, ktorým boli porušené práva účastníka konania. Súd v tomto prípade konštatuje, že samotné iniciovanie konania o návrhu na preskúmanie nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu nemá odkladný účinok a teda samotné iniciovanie takéhoto konania, či aj iniciovanie konania nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom konania, nemôže byť na ujmu oprávneného v rámci predmetného exekučného konania.

19. V súvislosti so spochybňovaním oprávnenosti a zákonnosti exekučného titulu, súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že vykonávacie konanie (exekučné konanie) nepredchádza základnému konaniu, výsledkom ktorého bol vykonateľný exekučný titul. To znamená, že najskôr musel o nároku oprávneného rozhodnúť prvoinštančný súd v základnom konaní a na základe sťažnosti povinného odvolací súd v odvolacom konaní, a až následne, z dôvodu neuhradenia judikovanej pohľadávky povinným si oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie, aby sa núteným spôsobom vykonalo to, čo nebolo dobrovoľne (zo strany povinného) splnené. Súd v tomto bode zdôrazňuje, že skutočnosti, ktoré povinný namietal vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie, exekučný súd nepreskúmaval, nakoľko v exekučnom konaní sa súd v rámci podaného návrhu na zastavenie exekúcie zaoberá len takými okolnosťami, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. Vo vykonávacom konaní exekučný súd musí vychádzať z rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože sa vykonáva to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté. Exekučným titulom, ktorý môže exekučný súd skúmať po hmotnoprávnej stránke, teda z materiálnej právoplatnosti je rozhodcovský rozsudok a notárska zápisnica. Prípadné nedostatky základného konania, ktoré namietal povinný, nie sú pre exekučné konanie relevantné a povinný ich mal namietat v základnom konaní, v danom prípade mohol povinný včas podať sťažnosť proti uzneseniu o trovách č. k. 21C/101/2014 - 234 zo dňa 31.5.2019 (exekučný titul), čo však urobil, avšak Okresný súd Bratislava II uznesením, č. k. 21C/101/2014-250 zo dňa 12.7.2019 túto sťažnosť žalobcu ako povinného zamietol. Na základe týchto skutočností trvajú aj naďalej akékoľvek nároky oprávneného vyplývajúce z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktoré sú spôsobilé byť predmetom núteného výkonu v rámci exekúcie. Dôvody, ktoré uvádza povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nie je možné subsumovať pod žiadny z taxatívne vymedzených dôvodov na zastavenie exekúcie vymedzených v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Súd má za preukázané, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dôvodne, pričom sa domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul - uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 21C/101/2014 - 234 zo dňa 31.5.2019.

20. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je teda nepochybné, že návrh podaný povinným je nedôvodný. V návrhu na zastavenie exekúcie povinný nepreukázal žiadne dôvody, ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a teda súd návrh na zastavenie exekúcie v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Súd zároveň dodáva, že z dôvodu neúspechu povinného v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, súd nemohol oprávneného zaviazat' na úhradu trov exekúcie, keďže exekúcia pokračuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.